

DISCURS DEL CAP DE GOVERN

AMB MOTIU DE LA FESTA DE LA CONSTITUCIÓ 2010

Distingides autoritats,

Senyores i senyors,

Benvolgudes conciutadanes,

Benvolguts conciutadans,

S'ha escrit molt i de forma molt variada sobre el sentit i els anhels que el poble andorrà va dipositar en la Carta Magna; sobre els esforços i les victòries que va comportar, o sobre les línies de futur que dibuixava per a Andorra i per a tots els seus habitants.

Ha passat el temps i la Constitució ja no és una novetat.

És una realitat, una normalitat.

I, com a tal, potser alguns dels escenaris que intuïem o de les esperances que hi havíem dipositat, no s'han fet prou evidents.

El que és segur és que sovint relativitzem el valor de la Constitució justament perquè la tenim, perquè amb ella vam desplegar les lleis qualificades que la desenvolupaven de forma natural i perquè amb ella vam organitzar les institucions per situar Andorra al món.

Divuit anys després de l'etapa final de negociació del text constitucional sembla un bon moment per fer-ne balanç.

No endebades, la Constitució és l'escenari pel qual ens movem, on s'acull l'activitat institucional i política.

Ara fa divuit anys –en el moment de treballar per aconseguir la Constitució–, els consellers generals de la legislatura 1992-1993 volíem precisament que Andorra fos un país major d'edat, vertebrat com una veritable societat moderna, amb unes institucions treballant en benefici de l'interès general.

Volíem obrir Andorra també a altres camins i a altres vianants. És a dir, a nous ciutadans.

Però tinc el convenciment que el treball no ha estat encara enllestit si l'estat del benestar no arriba a tots els sectors de la societat andorrana, perquè aleshores difícilment es pot experimentar la satisfacció i l'orgull de sentir-se d'aquí i de viure aquí, de disposar d'una millora general del benestar i de comptar amb noves oportunitats.

També és cert que l'entorn de crisi en el qual ens movem no ens hi ajuda pas del tot.

I cal –mentre fem aquesta celebració d'avui–, manifestar la nostra confiança en el futur i la ferma voluntat de treballar per redreçar l'activitat econòmica.

I per fer-ho cal treballar pels nostres professionals autònoms, per les nostres petites, mitjanes i grans empreses, per les superfícies comercials, i per les tradicionals botigues al detall, pel sector turístic i per les estacions d'esquí.

Hem de fer el necessari per deslliurar Andorra de la crisi econòmica interna en què es troba. I, alhora, facilitar que la seva economia s'obri a l'exterior, deixant de banda la seva consideració de país situat en zones grises.

No ha estat un treball fàcil aconseguir fer sortir Andorra de la llista de països no cooperants en matèria fiscal.

Però ho hem aconseguit.

Hem aconseguit, en unes circumstàncies molt complexes, recuperar les bones relacions amb els nostres veïns i amb l'OCDE.

Ara, tots plegats –Consell General i Govern–, hem de continuar treballant per posar les bases dels futurs convenis de no doble imposició entre el nostre país i els països veïns, per fer augmentar, així, les possibilitats de dinamisme econòmic, l'arribada d'inversions per a Andorra i l'exportació de béns i serveis.

En política, hi ha riscos que s'han d'assumir quan es vol fer avançar la societat i aconseguir que hi conflueixin millores; quan es vol que el país avanci cap el progrés i les noves oportunitats.

La societat andorrana, en constant evolució, s'ha fet seva la Constitució, perquè en ella hi som representats totes i tots: els nostres drets i els nostres deures. És la nostra casa comuna nacional.

Tant dels partits que donen suport al Govern com dels partits que són a l'oposició. També de les organitzacions no governamentals, de les associacions, clubs i estaments de tota condició. I de les institucions civils i religioses.

Tots els parers, totes les oportunitats, tots els camins s'acullen, neixen i avancen dins de la Constitució.

Tots hi som perquè tots tenim vocació de servei públic, perquè treballem aspectes socials, ètics, empresarials o econòmics.

Tots hi som i, per tant, tots estem convidats a participar en el progrés d'aquest país, en les seves millores, en la seva construcció i en les seves il·lusions col·lectives.

Manifesto la meva confiança en les possibilitats d'Andorra, en el seu creixement i en el seu reconeixement intern i extern.

Manifesto la meva confiança en les dones i els homes que fan possible el país que tenim avui.

Moltes gràcies per la seva assistència.

Visca Andorra!